

28 אוקטובר 2025
י' חשון תשפ"ו

גזר דין בעניינו של [...] – ת.ז. XXXXXXXXXX

שופט: פרופ"א יהודה פינצ'ובר, פרופ"ח עוז גזית, אלברט (אמג'ד) שחאדה.

יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.

תובעת: פרופ"ח יסכה גולדפלד, ב"כ עו"ד שחר הופמן.

נקבל: מר [...] , ב"כ עו"ד שמואל ברזני.

משקיפים: פרופ' קרל מרטנס, דיקן הפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים; פרופ' דני ברויטמן, סגן דיקן להוראה בפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים.

1. בתאריך 16.7.2025 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הסטודנט [...] , ת.ז. XXXXXXXXXX (להלן: "הסטודנט"), ובתאריך 18.8.2025 פורסמה הכרעת הדין המנומקת, לפיה הורשע הסטודנט פה אחד בעבירות משמעת לפי סעיפים 4.5 ו-4.19 לתקנון משמעת סטודנטים של הטכניון (פגיעה בכבודו ובשמו הטוב של הטכניון, והתנהגות שאינה הולמת סטודנט בטכניון).
2. המעשה בגינו הורשע הסטודנט הוא פרסום בחשבון האינסטגרם שלו, בתאריך 23.4.2025. הסטודנט פרסם פוסט ל-1,068 עוקביו, בו שיתף סרטון שמתעד חילופי דברים בין קבוצת סטודנטים בטכניון ובין עובר אורח (שאינו סטודנט בטכניון) על רקע מלחמת "חרבות ברזל" (להלן: "הסרטון"). הסטודנט הוסיף על גבי הסרטון את הכיתוב: **"הפגנה של פרו פלסטינים בטכניון. דינכם מוות כמו מחבלים. בוושה שאני לומד עם המחבלים האלו. במקרה בדיוק ברגע הזה עברתי שם והייתה לי צמרמורת שהם חיים לצידי"** (להלן: "הפרסום").
3. בסיכומה של הכרעת הדין המפורטת, כתבנו כדלקמן (סעיפים 46-48, חלק מן ההדגשות הוספו):
"הסטודנט היה במודעות מלאה לפרסום שהעלה. ... זאת ועוד, גם באותו ערב, לאחר שהיה לו זמן להתעשת, והוא הודה שהתייעץ, שהבין שמדובר במילים לא ראויות – הוא לא מחק את הפרסום, אלא בבוקר המחרת, כאמור רק לאחר פנייה מפורשת של נציגת הסטודנטים.
... גרסתו של הסטודנט לאורך ההליך (החל בתגובה לתלונה, דרך התגובה לבקשה לצו ביניים, וכלה בעדותו המשתנה לאורך הדיון) – הייתה מלאה בסתירות חזיתיות.
סיכומו של דבר, מדובר בפרסום קשה, בוטה, פוגעני, מכליל, גזעני, מסית, מאיים וקורא לאללימות: "הפגנה של פרו פלסטינים בטכניון. דינכם מוות כמו מחבלים. בוושה שאני לומד עם המחבלים האלו".
הסטודנט לא מכיר את המצולמים בסרטון. ובכל זאת הוא מפרסם את פניהם וקובע כי הם מחבלים ודינם מוות. זוהי חצייה בוטה של קו אדום, שבשום אופן אינה חוסה תחת חופש הביטוי.
מדובר בהתנהגות שאינה הולמת סטודנט בטכניון, ובפגיעה בכבודו של הטכניון."
4. בתאריך 21.8.2025 נשמעו הטיעונים לעונש בנוכחות הצדדים (באמצעות היוועדות חזותית).

התביעה:

5. התביעה ביקשה להשית על הסטודנט עונש של הרחקה לצמיתות מלימודים בטכניון, והגבלת כניסה לצמיתות לכל תחום הטכניון (לפי סעיפים 12.8 ו-12.9 לתקנון).
6. לטענת התביעה העונש החמור המבוקש, משקף את חומרת המעשה שביצע הסטודנט. מעבר לכך שהפרסום בוטה ומפורש, החומרה המיוחדת בו, היא בכך שלא מדובר באמירה כללית, אלא באמירה שמתייחסת באופן ספציפי לסטודנטים בטכניון. הסטודנט פרסם סרטון של סטודנטים בטכניון, בפנים גלויות, שצולמו בתוך הטכניון, כינה אותם מחבלים והסית נגדם לאלימות - "דינכם מוות". לשיטת התביעה מדובר בהתנהגות בלתי נסלחת.
7. התביעה ציטטה מתוך החזון המעודכן של הטכניון לבוגריו, והטעימה כי התנהלותו של הסטודנט היא בדיוק ההיפך משיקול דעת, מיכולת קבלת החלטות מושכלות, מתחושת מחויבות לחברה ולקהילה. זוהי ההתנהגות ההפוכה ממה שהטכניון מכון ומעודד אליה. מדובר בהתנהגות שלא רק שאינה הולמת סטודנט בטכניון ופוגעת בכבוד הטכניון, אלא פוגעת גם בכבודם ובביטחונם של סטודנטים אחרים שתמונתם פורסמה על ידו.
8. התביעה ציטטה גם את דברי נשיא הטכניון, פרופ' אורי סיון, מתוך נאומו בטקס דוקטורט שנערך בשנת 2021, לאחר אירועי "שומר חומות", כדלקמן: **"אנו מצפים מכם להיות מעין כיפת ברזל חברתית. המנהיגות והאחריות האישית הינה התשובה היעילה והחשובה ביותר לאתגרים ולקשיים שאירועי הימים האחרונים חזרו והבליטו"**.
9. התביעה ציינה שגם ועדת זלצברג כתבה, כי מבין עשרות התלונות שנבדקו על ידה מאז פרוץ המלחמה, המקרה דנן מצטייר כחמור במיוחד משום שיש בו אמירה מסיתה ומאיימת שמופנית כנגד סטודנטים ערבים בטכניון ומתירה את דמם.
10. לסיכום טענה התביעה, כי מדובר בפרסום שצריך להיות מוקע בכל-פה, באופן גורף, רחב וברור, ע"י כל אדם וכל גוף בעל מוסר אנושי בסיסי, לא כל שכן על ידי מי שלומד בטכניון, בכפיפה אחת עם סטודנטים, חברי סגל ועובדים מכל המגזרים, הלאומים והדתות. במשך 100 שנות קיומו של הטכניון, הוא תמיד היווה דוגמה להכלה ודו-קיום, ללא קשר לדעות הפוליטיות וכיו"ב. דווקא בגלל הימים הקשים והמתוחים בהם אנו מצויים עלינו להציב גבול ברור, כדי לאפשר לכולם להמשיך לחיות וללמוד יחד בקמפוס, ולהעביר מסר שאנו לא מקבלים ולא מכילים אמירות מהסוג הזה, שמדרדרות את היחסים ואת השיח (לשון ממעיטה ומקלה). אסור לטכניון לאפשר התנהגות שתגרום לסטודנטים להתהלך בפחד ובאימה בקמפוס, עקב עמדה פוליטית-ציבורית כזו או אחרת, שזכותם להביע.

ההגנה:

11. ההגנה ביקשה כי בית הדין יסתפק בעונש ההשעיה שכבר הושת על הסטודנט, שבפועל משקלו ביטול שנת לימודים מלאה, ובנוסף ישית על הסטודנט עונש חינוכי יצירתי (כגון הסברה לסטודנטים), מכוח סמכותו לפי סעיף 12.15 לתקנון המשמעת.
12. מטעם ההגנה העידו שבעה עדים. נציין את העדויות בקצרה, ככל שמצאנו אותן רלוונטיות לעניין.
 - א. מחנכת בחטיבת הביניים.
 - ב. מחנכת בתיכון, התרשמה מהסטודנט כ"יונת שלום", רגיש לעוול ולאי-צדק, אינו מתלהם.

- ג. חבר מהצבא, שירתו יחד, בן העדה הדרוזית. העיד כי הוא והסטודנט חברים טובים, שמרו על קשר מאז הצבא. מכיר את הסטודנט כאדם טוב לב ואנושי. יש להם חברים משותפים בני מיעוטים והסטודנט תמיד התייחס אליהם בכבוד. האמירה שנכתבה ע"י הסטודנט לא משקפת אותו, כפי שהעד מכיר אותו ואת משפחתו.
- ד. מפקד מהצבא. מכיר את הסטודנט כאדם אמין ומהימן.
- ה. חבר ערבי מהפקולטה בטכניון, הסטודנט סיפר לו שהוא מתחרט על הפרסום שפרסם. לשאלת שופט בית הדין האם העד זוכר מתי דיבר עם הסטודנט לאחרונה, העד השיב שאינו זוכר.
- ו. חבר מתקופת הצבא ועד היום, כיום סטודנט בטכניון (בפקולטה אחרת). מכיר את הסטודנט כאדם אחראי, לא קיצוני, אשר ההתבטאות אינה מאפיינת אותו. מעולם לא שמע אותו מתבטא באופן דומה לכך.
- ז. [...], אמו של הסטודנט (במהלך עדותה גם האב היה נוכח). בן הזקונים, "המצפון והמצפן של הבית... המצפן נכנס לשדה מגנטי, שיבש לו את הצפון" (עמ' 35 לפרוטוקול דיון הטיעונים לעונש). "אנחנו, כמשפחה ... אנחנו מאוד מצטערים, צער רב, אני מצטערת על ההתבטאות של [הסטודנט], זה לא מאפיין אותנו, זה לא השיח בבית, זו לא האג'נדה שאנחנו אוחזים בה. ... הוא היה גיבור מקלדת. ... זה לא מאפיין אותנו, לא כמשפחה, לא בבית, אני מבקשת סליחה כאימא. ... ואני יודעת שהוא מתייסר קשות... ושכל כך לא מאפיינת אותו ההתבטאות האומללה שאנחנו כאן יושבים בגללה" (עמ' 36-37 לפרוטוקול).
- האם סיפרה כי הסטודנט היה לוחם ב[...], לאחר מכן [...] כולל שירות בקבע. הטכניון עבור המשפחה הוא בית, אב המשפחה הוא בוגר בטכניון, כזוג צעיר התגוררו שנה בטכניון, גם הבת הגדולה בוגרת הטכניון וגרה כיום בטכניון.
- הסטודנט ילד מאד רגיש, מאפיין אותו "הצדק המוחלט". כאשר נקרא למילואים בצפון עם פרוץ המלחמה חווה התקף חרדה. לאחר מכן חזר למילואים, אך האכזבה מעצמו לא הרפתה ממנו. החזרה ללימודים ולשגרה היוותה עבורו ריפוי. למרות שהסטודנט עתיד להתחתן בעוד כחודשיים, "אנחנו לא בית שמח, אנחנו בית כרגע שנמצא ב-hold" (עמ' 40).
- האם סיפרה כי נודע לה על הפרסום של הסטודנט רק לאחר שמחק אותו. "הבת שלי התקשרה אליי מהטכניון ... ואמרה לי 'אמא, את לא מבינה מה [הסטודנט] עשה. אבל זה בסדר, הוא מחק את זה'". (עמ' 40 לפרוטוקול).
- כאשר התקשרה לסטודנט, סיפר לה מה קרה. "שמעתי ממנו את הכעס שלו, את ה- עוד פעם, את הצדק המוחלט הזה, ואת חוסר היכולת להכיל מורכבות. ש-איך יכול להיות שאני נמצא פה, אני בא לטכניון, ואני שומע את אותן המילים ששמעתי בצבא? איך נותנים להם? איך זה אפשרי?" (עמ' 41).
- ב"כ ההגנה:** ומה הייתה עמדתו ביחס למה שהוא עשה? מה ראית אצלו?
- האם:** "פחד נוראי. אמא, אל תדאגי. אמא, אני מחקתי. אמא, אני לא התכוונתי. אמא, זה היה ברגע של חולשה" (עמ' 41).
- האם ציינה כי בחודש האחרון הסטודנט מטופל, בעקבות התקפי חרדה שהוא חווה.
- לסיכום אמרה האם: "הבית שלו זה הטכניון, הלימודים זה הריפוי שלו ... זה הריפוי שלו ושלנו. גם הטכניון, שגם צריך להכיל את המורכבות הזו, אני יודעת שקשה, אני יודעת שקשה, כי הוא פגע פה באוכלוסייה שלמה על לא עוול בכפה. אבל אני חושבת שגם לטכניון, כמוסד חינוכי, ונכון שהוא מוסד שעומד וכל העיניים נשואות אליהם, לראות איך הם מטפלים במקרים כאלה בתוך המוסד הזה, אבל אני אומרת, מבקשת, שגם את ההכלה הזאת, ואת המורכבות, לדעת את הדואליות הזו, של כן, סטודנט אמר את הדברים הנוראיים האלה. ... אין פה

- אג'נדה, [הסטודנט] הוא לא פעיל בשום ארגונים. ... מה שהייתה פעילה אצלו באותו רגע זאת הייתה החרדה, היא הפעילה אותו, היא זו שיש שהתגנבה אליו בצורה ערמומית ועשתה לו את הבלבלה הזאת" (עמ' 42-43).
13. ההגנה טענה כי לא ניתן להשוות בין המקרה דנן לבין שני פסקי הדין שדנו בסטודנטים שתמכו במעשי חמאס עם פרוץ המלחמה [מסומנים באתר ביה"ד כ-הד 8/2024 ו-הד 9/2024] (להלן: "**הסטודנטים הקודמים**" או "**המקרים הקודמים**"), ויש להבחין בין המקרים מכמה טעמים:
- הסטודנטים הקודמים צידדו במי שהתקיף את האומה.
 - במקרה דנן הפרסום הודלף אל המתלוננת ע"י מישהו שמכיר אותה, והיא היחידה מחוץ לקבוצת העוקבים של הסטודנט שראתה את הפרסום (להבדיל מן המקרים הקודמים שם הפרסומים התפרסמו בפני ציבור רחב ובתקשורת).
 - המעשה לא תוכנן מראש, הסטודנט הגיב להתרחשות שנקלע אליה ויצרה אצלו טריגר.
 - הסטודנט התעשת בבוקר שלמחרת הפרסום והוריד את הפרסום ביוזמתו בלבד, מבלי שמישהו הורה לו לעשות כן, ולפני שנגרם נזק כלשהו (מלבד למתלוננת עצמה).
 - מדובר בפרסום אחד בלבד.
 - לסטודנט לא היתה כל כוונה להסית, שאחרת היה משאיר את הפרסום.
 - הסטודנט הביע חרטה גדולה וכנה על המעשה. לאחר האירוע רצה לשגר מכתב התנצלות, אולם לאחר התייעצות החליט להימנע מכך, בשל חשש שזה "יבעיר את השטח מחדש". עם זאת, בתאריך 8.8.2025 פרסם התנצלות באינסטגרם שלו.
 - הסטודנט נושא צלקות מהשירות הצבאי והביא לכך אסמכתאות רפואיות.
14. בשל כל אלה יש לגזור על הסטודנט עונש פחות חמור מאשר נגזר במקרים הקודמים. זאת ועוד, המחיר ששילם הסטודנט עד עתה הוא כבד מאד, שכן בפועל הוא כבר הפסיד שנת לימודים, בנוסף למחיר הרגשי הכבד ששילם ומלווה אותו, וימשיך ללוותו בעתיד. לסטודנט אין עבר משמעתי, מדובר בהחלטה בודדת לא שקולה שביצע. כפי שהעידו בעדו עדי האופי הרבים, מדובר באדם ערכי, שהאירוע אינו מאפיין אותו.
15. בסוף הדיון דיבר הסטודנט ואמר, בין היתר, כדלקמן:
- "באמת אני חש, וגם חזרתי על זה המון-המון פעמים בדיונים הקודמים שלנו, על כמה שאני מתנצל על הדברים שפרסמתי... גם פרסמתי, באותה פלטפורמה, לאותו קהל, פרסמתי התנצלות שלא מחקתי אותה... זה היה בתחילת החודש. התנצלות כנה.
- ... לפני קצת יותר מחודש, משהו כזה, אני התחלתי לחוות התקפי חרדה על בסיס שבועי. ... כי משהו בתוך תוכי... מבין שהייתה פה טעות. מבין שהוא מתנצל. אבל יותר מזה, הוא מבין שזה משהו שהוא לא מדבר בקנה אחד עם האופי של [הסטודנט].
- ... אני כרגע נמצא עם עונש של שנה, אני אצטרך לעשות שנה מעבר. אמנם אני ילד, אבל אני גם בן עוד רגע 29, וזה אומר שהתואר הזה בעצם יהיה לי שבע שנים של לימודים, אם לא יותר. ואני מבקש מכם, באמת, להתחשב בכך שכבר את העונש שלי למדתי, תאמינו לי, למדתי. ... עצרתי את החיים שלי. אין לי שגרה, שגרת הטכניון, הלימודים, עם החברים שאני כל כך אוהב, היא לא קיימת, [הסטודנט] בבית, [הסטודנט] קם בבוקר ולא יודע מה לעשות עם החיים שלו כרגע. ואני את העונש שלי קיבלתי, גם העונש הנפשי וגם העונש הטכני,

שאני כבר שנה איבדתי מהלימודים. ואני מתכוון ומתכוון, ומבקש, אנא ממכם, תנו לי לחזור גם לשנת הלימודים הקרובה ביותר, כך שאני אוכל להשלים את לימודיי.

... כשאני נחשפתי להפגנה, כשאני יורד מכיוון הבניין של אווירונאוטיקה ושומע את ה-'ג'נוסייד', 'הם הורגי ילדים', וצעקות, וכו', אני פשוט הייתי בשוק, אני לא האמנתי שזה מה שאני שומע, מי היה מאמין שסטודנט... שעבר את מה שעבר ועשה מילואים, פתאום שומע בבית הבטוח שלו, בטכניון, בקן הבטוח שלו, שומע את הדברים האלה ורואה את הדברים האלה. לא ציפיתי באף שניה בחיים שלי לעבור באותו מקום ולשמוע את הדברים האלו, והדבר הזה עשה לי איזושהי בומבה. וכשאני הולך, ואחרי כמה זמן באוטובוס, ורואה את הסרטון הזה של ההפגנה... אני רציתי לראות איך אני מגן גם באיזשהו אופן על [הסטודנט]. מה שקרה לו, האיום הקיומי שקרה לו באותו רגע, שצועקים שם, 'ג'נוסייד'" (עמ' 51-53).

16. לשאלת בא-כוחו, האם התנהגות כזו יכולה להישנות מצידו, השיב הסטודנט:

"לא יכולה להיות התנהגות כזאת שוב. ... כי אני לא אמור ללכת ברחבי הטכניון ולגלות שזה מה שאני שומע. ... לא, לא, זה לא יקרה. כי [הסטודנט] הבין... שאני עלול לפגוש דברים כאלו. ... ועכשיו אני קצת יותר דרוך לדברים כאלו... 'חכה. תבין את הסיטואציה, שניה'. אל תהיה, כמו שאימא שלי אמרה מקודם, ואני אהיה חכם במקלדת, 'חכה רגע. כי גם זה לא הדעות שלך'... אני מתנצל על מה שאמרתי, הדברים האלה לא יחזרו על עצמם במידה וזה יקרה, ולצערי ולשמחתי, צריך להיות דרוך לדברים כאלה. ... אני אהיה אדריכל במדינת ישראל, ואני מבקש מכם, תנו לי את הזכות הזאת להיות אדריכל תחת חסותכם" (עמ' 53-54).

דיון

17. לטענת ההגנה הסטודנט מחק את הפרסום לפני שנגרם נזק למישהו, למעט למתלוננת. איננו מקבלים טענה זו. ראשית, גם אם הפרסום גרם נזק רק למתלוננת – די בכך. שנית, בדיון ההוכחות הסטודנט הודה כי 160 איש מתוך עוקביו צפו בפרסום. ההגנה מניחה כי לאיש מהם לא נגרם נזק כתוצאה מהפרסום, מלבד המתלוננת שהפרסום "הודלף" לה. טענה זו חסרת יסוד לדעתנו. גם אם צפו בפרסום "רק" 160 איש, הסטודנט אינו יודע מי מהם נפגע. העובדה כי הם עוקביו אינה מלמדת שלא נפגעו. עובדתית, אותה נציגת סטודנטים פנתה אליו וכתבה לו מפורשות: "תוריד את זה אנשים שולחים לי את זה"; "זה לא יפה.. זה פוגע באנשים לומדים איתנו מלא ערבים..."; "אסור לתת לזה יד אנחנו במקום של דו קיום לא חייב לחזק את הפילוג ולהתרים את השנאה זה חייב להתקיים לשני הכיוונים יש לנו עוד כמה שנים ביחד להמשיך כולם."; "ואני לא יכולה להגיד כפי ששמרתי עליך שסיפרת לי דברים על אנשים שלנו/ אבל מדובר ביותר מאדם אחד..." (ראו סעיף 26 להכרעת הדין).

18. במהלך הדיון הסטודנט אמר מפורשות כי הוא מתנצל על המעשה. עם זאת יובהר, כי הסטודנט לא הציג בפנינו את ההתנצלות שטען שפרסם בתאריך 8.8.2025 באינסטגרם שלו.

19. הסטודנט שב וחזר על טענתו ששמע צעקות 'ג'נוסייד', "הורגי ילדים" וכיו"ב, וחש איום קיומי. זאת, למרות שבמהלך דיון ההוכחות הוא הודה – והדברים כבר נכתבו מפורשות בהכרעת הדין – שהוא לא שמע צעקות כאלה בזמן אמת בטכניון, לא נחשף לתקיפה פיזית כלשהי, ואף לא שמע צעקות כאלה בסרטון בו צפה באוטובוס. הסרטון שכולל את הקריאה 'ג'נוסייד' אותר ע"י ההגנה ברשתות החברתיות, בדיעבד, לאחר שהוגשה התלונה נגד הסטודנט והוא שכר ייצוג (ראו סעיפים 29-30, 43 להכרעת הדין).

20. למעשה, כל עדי האופי מטעמו של הסטודנט, הסכימו כי מדובר בהתבטאות מגונה ולא ראויה, ואמו אף אמרה כי הוא היה "גיבור מקלדת", כי מדובר ב"התבטאות אומללה", וכי הוא "פגע באוכלוסייה שלמה על לא עוול בכפה".

21. על אף שההגנה ביקשה להבחין בין המקרים הקודמים למקרה דנן, אנו סבורים כי הדברים שנכתבו שם מתאימים לעניינו, ונצטטם כאן (מסומן גד 9/2024 באתר ביה"ד, סעיפים 20-23, ההדגשות במקור):

"... יהיה זה ראוי ראשית לציין מהן אותן מטרות לשמן הוקם מוסד הטכניון, מכון טכנולוגי לישראל. יפים לעניין זה הדברים שציטטה התביעה לעיל מפי נשיא הטכניון, שנאמרו כאמור בשנת 2021, סמוך לאחר אירועי שומר חומות (ראו סעיף 5 לעיל). מפאת חשיבותם נביא אותם שוב כעת (ההדגשות הוספו):

"...בתפקידו האחר של הטכניון כגורם ממתן המרפא את שסעי החברה. מאז הקמתו חרט הטכניון על דגלו את השוויון, המתינות והסובלנות. במשך כמאה שנה הקפיד על זהות א-פוליטית והעניק לסטודנטיות ולסטודנטים הזדמנות לחיות וללמוד באווירה של סובלנות, שוויון וכבוד הדדי מתוך מחויבות חברתית".

נחזור ונצטט גם את הדברים שצוטטו בהכרעת הדין (סעיף 21), מתוך חזון הטכניון לבוגריו (ההדגשות הוספו):

"...להיות מסוגלים לקבל החלטות ולנווט את הספינה מתוך הבנת המורכבות, היכולת לשקול ערכים מתנגשים, מתוך הבנת ההקשר החברתי-תרבותי-כלכלי הרחב, ומתוך יושרה פנימית, מקצוענות ותחושת מחויבות לקהילה. הם צריכים להיות מסוגלים ליזום, ליצור, להוביל מהלכים, ולהוות סוכני שינוי במקום הם פועלים. מעבר לכך, אנו רואים בחינוך כזה חלק מהאחריות החברתית והמשימה הציבורית של הטכניון".

הנה כי כן, הטכניון לא נוסד רק לצורך הכשרת מהנדסים.ות ומדענים.ות. הוא שם לעצמו מטרה גם לחנך דורות של סטודנטים וסטודנטיות לאחריות חברתית במדינת ישראל, לסובלנות, לכבוד הדדי, להוות סוכני שינוי. גזר דין זה נועד להעביר מסר ציבורי לכלל הסטודנטים.ות, בדבר התדמית הראויה של הטכניון ובוגריו. הטכניון מצפה ודורש מהסטודנטים.ות הלומדים.ות בו ומבוגריו, להתנהגות מוסרית לא רק במישור האקדמי, אלא גם, וקודם לכל, התנהגות ראויה בין בני אנוש. ...

כפי שכבר נכתב בגזר דין שיצא מבית דין זה (מיום 29.1.2024), המסר היוצא מבית דין זה הוא ברור: אנושיות קודמת למקצועיות. סטודנט.ית בטכניון חייבת לקיים נורמות התנהגות אנושיות בסיסיות, לשמור על אווירה מכבדת של סובלנות, שוויון, כבוד הדדי וכבוד למוסד. הזכות לשהות וללמוד בטכניון מותנית בכך".

22. כפי שכבר כתבנו, במקרה דנן הסטודנט פרסם סרטון שצולם בתוך הטכניון, עם פניהם של סטודנטים בטכניון, שהוא אינו מכיר ולא פגש אותם, וכתב עליהם "דינכם מוות כמו מחבלים. בושא שאני לומד עם המחבלים

האלו". זהו פרסום מכליל, גזעני, מסית, מאיים וקורא לאלימות. זוהי חצייה בוטה של קו אדום, שבשום אופן אינה חוסה תחת חופש הביטוי, ואין לה מקום בטכניון, או בכלל.

23. פרסום כזה פוגע בתדמיתו של הטכניון, בבוגריו, בסטודנטים הלומדים בו, בעובדיו, במרקם היחסים של קהילת הטכניון. הוא פוגע בתדמית המוסד, וכן בתפקוד המוסד. הוא פוגע גם באמונו של הציבור שמשמש בשירותים של בוגרי ובוגרות הטכניון, באמונם של מועמדים. ות שחולמים. ות ללמוד בטכניון, ובאמונם של מי שתורמים. ות כסף לטכניון לצורכי מחקר ופיתוח.

24. שקלנו בכובד ראש גם את נסיבותיו האישיות של הסטודנט, את עדויות עדי האופי מטעמו, את טענותיו בדבר מצבו הרפואי, הבריאותי והרגשי (לרבות ההשלכות הנטענות של שירותו הצבאי), את מצבו המשפחתי, את תקופת ההשעיה שכבר הושתה עליו, ואת מצבו האקדמי.

25. סיכומי של דבר, לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים, החלטנו פה אחד להשית על הסטודנט את העונשים הבאים:

א. **הרחקה בפועל מלימודים בטכניון למשך שנתיים – תשפ"ו, תשפ"ז** (לפי סעיף 12.7 לתקנון). הסטודנט יוכל לשוב ללימודים בטכניון בתשפ"ח.

ב. **הגבלת כניסה לכל תחום הטכניון למשך שנתיים – תשפ"ו, תשפ"ז** (לפי סעיף 12.9 לתקנון).

ג. **הרחקה על תנאי מלימודים בטכניון לחמש שנים, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, תופעל במקרה של הרשעה נוספת בעבירה לפי סעיף 4.5 או 4.19 לתקנון** (לפי סעיף 12.7 ו-12.16 לתקנון).

מר אמג'ד (אלברט) שחאדה

Albert Sh

פרופ"ח עוז גזית

פרופ"א יהודה פינצ'ובר

